

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 251/21
20.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Весне Карацић-Ристић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, ЈМБГ ..., кога заступа законски заступник мајка ББ из ..., ул.... бр..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из Панчева, против туженог ВВ из ..., ул.... бр..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Срђан Миковић, адвокат из Панчева, ради издржавања детета, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог на пресуду Основног суда у Панчеву П2 742/19 од 23.2.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.5.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ се као неосноване жалбе тужиоца и туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П2 742/19 од 23.2.2021. године у ставу трећем и четвртном изреке пресуде.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П2 742/19 од 23.2.2021. године у ставу шестом изреке па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ из ... да тужиоцу АА на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 67.500,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог отправака пресуде, са законском затезном каматом од наступања извршности одлуке до исплате, под претњом принудног извршења.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П2 742/19 од 23.2.2021. године малолетни син парничних странака АА, рођен године, ЈМБГ ... поверава се на бригу и старање мајци ББ из ... на самостално вршење родитељског права. У ставу другом изреке је наведено да се пребивалиште млдб.АА одређује на адреси мајке у ..., ул.... бр... Ставом трећим је обавезан тужени ВВ да на име доприноса за издржавање малолетног детета АА плаћа месечно износ од 25.000,00 динара почев од дана подношења тужбе

25.11.2019. године па убудуће, са законском затезном каматом рачунатом од дана доспелости сваке исплате па до коначне исплате док за то постоје законски услови на руке законске заступнице малолетног АА, мајке ББ сваког 5-ог у месецу. Ставом четвртим изреке је тужбени захтев у делу преко досуђеног месечног износа од 25.000,00 динара на име дела доприноса за издржавање малолетног тужиоца АА, па до траженог износа од 60.000,00 динара, као и делу којим је тражено да се обавезе тужени да на име доприноса за издржавање малолетног АА исплати за сваки месец од рођења детета 30.3.2006. године износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.11.2019. године одбијен. У ставу петом изреке је наведено да ће се контакт и виђање малолетног АА са оцем ВВ одвијати по договору парничних странака, док је у ставу шестом наведено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, а из навода жалбе произилази да пресуду оспорава у ставу четвртм изреке којим је одбијен тужбени захтев као и у ставу шестом везано за трошкове поступка из свих законом предвиђених разлога. Тужени је благовремено изјавио жалбу, а из навода жалбе произилази да пресуду оспорава у ставу трећем изреке пресуде из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност првостепене пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11 са каснијим изменама и допунама) у вези члана 202-207 Породичног закона, Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца основана само у погледу трошкова поступка, а неоснована на став четврти изреке пресуде, док је жалба туженог неоснована.

Тужилац је дао одговор на жалбу.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона пази по службеној дужности. Донета одлука је јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама који су у складу са доказима изведеним у поступку па се неосновано жалбом туженог указује на повреду из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни АА је рођен године, те је према договору оца и мајке који су дете добили у ванбрачној заједници, тужилац живео са мајком, а отац овде тужени који је због посла највећи део године био у иностранству је у два наврата годишње за издржавање детета давао око 600 евра или око 100 евра месечно, али с обзиром да је у међувремену тужилац порастао те његове потребе сразмерно узрасту премашују износ којим је тужени до сада помагао у потребама сина и с обзиром да је тужени успешан пословни човек са капиталом и у могућности да више доприноси издржавању сина овде тужиоца, то је предложио да се у том смислу измени одлука и повећа месечни припадајући износ, а такође да на име доприноса за издржавање сина исплати за сваки месец од рођења детета 30.3.2006. године по 50.000,00 динара. Након престанка ванбрачне везе тужени који је радио у ... се вратио из ... и почео овде да ради и пронашао је посао у Предузећу “ГГ, где је

запослен на неодређено време са месечном зарадом нето око 30.000,00 динара, а такође је у међувремену засновао нову породицу те поред супруге која је незапослена има и малолетно дете које такође издржава. Тужени се сагласио да се у пресуди одреди да ће законска заступница малолетног АА, мајка ББ из ... самостално вршити родитељско право, а да ће пребивалиште детета бити на адреси мајке у ..., ул.... бр.... Иначе мајка тужиоца, законска заступница ББ је у радном односу у “ДД” д.о.о. на неодређено време на пословима фризера и остварила је у претходна три обрачунска месеца просечну зараду у износу од 33.500,00 динара с тим да малолетни тужилац живи са мајком у ... у породичној кући у којој живи са баком, а ББ је власник куће на наведеној адреси у ..., те поред плате на руке добија још 15.000,00 динара месечно, а такође ради и приватно у својој кући у којој је једну просторију адаптирала за потребе фризирања и на тај начин зарађује додатно још 30.000,00 до 40.000,00 динара месечно, с тим да струју плаћа месечно од 7.000,00 до 8.000,00 динара, воду 2.000,00 динара, фиксни телефон и интернет 5.000,00 динара и дететов мобилни телефон посебно од 1.000,00 до 2.000,00 динара, с тим да мајка ББ има месечну пензију од 20.000,00 динара и доприноси домаћинству. Малолетни тужилац иде у 8. разред основне школе, половне књиге за 8.разред мајка је платила 3.000,00 динара, радне листове заједно са свескама укупно 7.000,00 динара, патике му купује 3-4 пута годишње и плаћа по пару 15.000,00 до 18.000,00 динара, купује му 2 пара тренерки које плаћа од 10.000,00 до 12.000,00 динара, мајце коштају око 1.000,00 динара по комаду, купује их 10-15 комада годишње. Малолетни тужилац тренира фудбал и то кошта 2.000,00 динара месечно, за тренинг су му потребне копачке око 2 пара годишње које коштају око 10.000,00 динара укупно. Месечни трошкови козметике за малолетног тужиоца износе око 1.500,00 динара месечно, рођендан слави у играоници што кошта око 300 евра, трошкови ужине износе 200,00 динара дневно, а мајка му даје још од 700,00 до 1.000,00 динара дневно за храну. Летовање у Грчкој је коштало од 400-500 евра за тужиоца. Мајка малолетног тужиоца за грејање, односно куповину пелета на шта се греје, плаћа годишње од 1.000 евра до 1.200 евра, а купила му је рачунар који кошта 70.000,00 динара и телефон који кошта 50.000,00 динара и које отплаћује на рате. Тужени повремено малолетном тужиоцу купује одећу и обућу, те играчке прилагођене узрасту детета, као и техничку опрему. Тужени је од пре две године био запослен у Русији, где је водио велика градилишта и зарађивао око 5.000 евра месечно, уз коју плату је примао и поклоне. Такође поседује два аутомобила “BMW” које му је купио инвеститор из 2013. године и “Mercedes Benz AMG GLS-63” које је власништво предузећа “ЕЕ” из ..., година производње 2017. Аутомобил “Mercedes” троши гориво у месечном износу од 300 евра и из тих разлога га не користи, а за аутомобил “BMW” купује гориво месечно у износу од око 250 евра. Тужени је власник некретнина: трособног стана од 101 м² у ..., у улици бр. ... и гаражног места бр. ..., све уписано у лист непокретности бр. ... КО ..., плаца од 23 ара и 95 м² и складиште у ... уписано у лист непокретности бр. ... КО ..., обим удела 1227/2395, плаца у ... уписан у лист непокретности бр. ... КО ..., у површини од 1 хектара 66 ари и 43 м², породичне стамбене зграде у ... у улици ..., уписан у лист непокретности бр. ... КО ..., зграде у ..., ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., обим удела 2062/6799, куће у ... у улици ..., са њивом у ..., укупне површине 50 ари и 46 м², све на кат.парцели ..., обим удела 1/3 уписане у лист непокретности бр. ... КО Тужени на ... поседује плац са изграђеним објектом који издаје у закуп за месечну закупнину од 35.000,00 динара, а у ... има плац од 10 ари и кућу од 140 м² у којој проводи време са супругом и малим дететом, у ... поседује њиве од 1 хектара и 66 ари,

које не даје у закуп, у ... има некретнину, односно породичну кућу за одмор коју тужени користи са братом. Тужени живи у стану у ..., површине 101 м² са супругом и малим дететом, а рачуни за овај стан износе око 25.000,00 динара месечно, одржавање зграде кошта 7.600,00 динара, "Supernova" 5.000,00 динара, електрична енергија од 9.000,00 динара до 10.000,00 динара, инфостан 4.000,00 динара, док у ... плаћа рачуне за струју месечно око 3.000,00 динара, "Supernova" 5.000,00 динара, за воду од 3.000,00 динара до 4.000,00 динара, за грејање у ... туженом треба 5 тона пелета, што износи 1.000 евра годишње. Тужени плаћа порез на имовину за плац у ... 815.585,00 динара годишње.

На овако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право. Одредбом члана 154 став 1, 160, 161, 162, 164 Породичног закона Републике Србије, па је правилно закључио да према утврђеним потребама малолетног детета тужени треба да доприноси његовом издржавању са 25.000,00 динара месечно. За своју одлуку првостепени суд је дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Првостепени суд је правилно утврдио потребе малолетног тужиоца за исхрану, одећу, обућу, одржавање хигијене, набавку школске опреме. Сагласно одредабама члана 67 и 68 став 1 и 2 Породичног закона, право и дужност родитеља је да се старају о деци, а од постизања сагласности туженог са законском заступницом тужиоца у вези издржавања малолетног тужиоца су се промениле околности јер су се потребе малолетног тужиоца повећале у погледу потреба издржавања, с обзиром да сада похађа осми разред основне школе. При том, суд је имао у виду приходе које тужилац остварује, а такође и имовину коју поседује, а коју и издаје, као и чињеницу да се у међувремену тужени оженио, добио је још једно дете, те да издржава незапослену супругу и дете, а да је у међувремену тужени престао да ради у ..., већ је за много нижа примања запослен као консултант у фирми у Суд је применио одредбу члана 160 став 1 Породичног закона приликом одређивања висине издржавања, исто је одредио према потребама детета, као повериоца издржавања, те могућности дужника издржавања и при том водио рачуна и о минималној суми издржавања, а потребе повериоца издржавања утврдио је у зависности од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, док је могућности дужника издржавања утврдио зависно од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (члан 160 став 3 Породичног закона). Према одредби члана 162 став 3 истог закона ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

У том смислу, жалбени наводи туженог да првостепени суд није узео у обзир неспорну чињеницу да тужени има обавезу издржавања супруге која је незапослена и још једног детета, а да је у међувремену купац којем је издавао простор на Зрењанинском путу и остваривао приход од 300 евра у динарској противвредности за издавање простора у међувремену преминуо, те да је лишен тог прихода, те да је суд погрешно утврдио да се ради о остварењу прихода од 200.000 евра током 2019. године од продаје имовине, а не о уновчавању имовине која је припадала трећем лицу, нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је првостепени суд у одлуци правилно оценио све приходе и расходе које има тужени, те дошао до закључка да издвајањем

већег износа на име доприноса за издржавање се не би погоршала финансијска ситуација туженог.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца у којима истиче да првостепени суд није правилно одредио висину издржавања у складу са одредбама Породичног закона, а с обзиром да је обавеза издржавања утврђена како према потребама овде тужиоца, а такође и према томе да обавеза издржавања према малолетном детету је једнака за оба родитеља, тако да издржавању тужиоца доприноси и мајка са којом живи, с тим да се у то има урачунати и свакодневна брига и старање о малолетном детету за задовољавање његових животних потреба, а све у циљу обезбеђења безбрижног и садржајног детињства и водио рачуна да у смислу одредбе члана 162 Породичног закона висина издржавања буде таква да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива и родитељ дужник издржавања, а притом је имао у виду да је дошло до промене животне ситуације туженог с обзиром да сада издржава незапослену супругу и дете, а такође да сада више не ради у иностранству, већ је запослен у домаћој фирми и у том смислу има мања примања.

Међутим, основано се у жалби тужиоца наводи да је одлука о трошковима поступка донета уз погрешну примену материјалног права, те да је било неопходно да тужилац покрене поступак да би дошло до промене износа на име издржавања, те у том смислу и има право на накнаду трошкова поступка, те је овај суд нашао да из разлога правичности из чл.207 Породичног закона тужилац има право на накнаду трошкова поступка и то за састав тужбе и четири образложена поднеска по 6.000,00 динара и приступ на расправе од стране пуномоћника из редова адвоката, на пет одржаних расправа по 7.500,00 динара односно у укупном износу од 67.500,00 динара па је одлука донета у складу са одредбом члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку и трошкови досуђени тужиоцу који је у претежном делу успео у спору и то на име састава тужбе, поднесака , а у износу како је то наведено у ставу другом изреке ове пресуде.

Са претходно наведених разлога, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде, док је применом одредбе члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке ове одлуке.

Како тужилац није успео у поступку по жалби у претеженом делу, већ само у односу на трошкове поступка, то је применом одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу трећем изреке ове одлуке, те је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

